

هرگاه یا ضمیر متکلم توسط حروف نصب داده شود:
(حروف ناصب: إن، آن، کأن، لیت، لکن، لعل)

- لیت:
"لیتنی" شایع و "لیتی" نادر است

شماحت لیت به فعل بیشتر از سائر حروف مشبه بالفعل است زیرا در صورت
الحق "ما" به آن دو وجه جائز است:
اعمال و اهمال، اما سایر حروف با الحق "ما" ملغی از عمل می شوند هرچند
گاهی از اوقات عمل می کنند

- لعل:
عكس لیت است، لعلی شایع و لعلنی نادر است
زیرا لعل از فعل فاصله گرفته به جهت شماحت به حرف چون در کلام عرب
بعنوان حرف جاره نیز استعمال شده است

- سایر حروف مشبه بالفعل:
نظر مصنف: مخیر هستی بین الحق و عدم الحق نون و قایه
نظر فراء: مختار عدم الحق نون است

هرگاه یا ضمیر متکلم مجرور باشد:
مجرور به حرف:
اگر حرف جر "من" یا "عن" باشد الحق نون لازم است
در سایر حروف جر الحق نون ممتنع است

مجرور به اضافه:

اگر مضاف "لدن" بمعنی عند یا "قد" یا "قط" باشد الحق نون کثیر
است

اگر مضاف غیر از الفاظ مذکور باشد الحق نون ممتنع است